

omhandlede tilfælde kan adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller på en anpart i en sådan ejendom kun erhverves med landbrugsministerens tilladelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan navnlig meddele tilladelse i tilfælde, hvor erhververen tidligere har været beskæftiget ved jordbrug i nogen tid og det godtgøres, at ansøgeren enten straks eller i løbet af kortere tid vil tage jordbrug som væsentligste erhverv og tager fast bopæl på ejendommen.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan endvidere meddele tilladelse til, at en eller flere personer erhverver adkomst på en landbrugsejendom med henblik på ejendommens anvendelse til beboelse, såfremt den pågældende ejendom må anses for uegnet til opretholdelse som en selvstændig landbrugsbedrift. Tilladelsen kan bl.a. betinges af, at erhververen inden en vis frist afhænder de under ejendommen hørende jorder til sammenlægning med en bestående landbrugsejendom, jfr. § 4, stk. 2, og § 13.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan endvidere meddele tilladelse til, at personer erhverver adkomst på mere end 2 landbrugsejendomme, hvis erhververen opfylder betingelserne i § 16, bortset fra § 16, stk. 1, nr. 2, og erhvervelsen sker med henblik på sammenlægning, der kan tillades efter § 13.

Stk. 5. Landbrugsministeren kan endvidere meddele tilladelse til, at en eller flere personer erhverver adkomst på en landbrugsejendom, når

1. erhvervelsen sker med henblik på anvendelse som anført i § 4, stk. 1, nr. 1, og ejendommen i nær fremtid kan påregnes udlagt til det pågældende formål,
2. erhvervelsen sker i erhvervsøjemed med henblik på en ikke-jordbrugsmæssig anvendelse, som i øvrigt må anses som ønskelig ud fra en almindelig samfundsmæssig vurdering,
3. erhvervelsen sker med henblik på særlige formål, herunder anvendelse til videnskabelige, undervisningsmæssige, almene sociale, sundhedsmæssige eller almene rekreative formål, eller
4. særlige forhold i øvrigt taler derfor.

Stk. 6. Tilladelse kan i almindelighed ikke meddeles, hvis

1. det skønnes, at erhvervelsen hovedsagelig tager sigte på kapitalanbringelse, eller der er et misforhold mellem købesum og ejendommens reelle værdi, eller
2. erhvervelsen vil medføre en uhensigtsmæssig driftsstruktur eller ejendomsfordeling, eller
3. erhververen ikke har dansk statsborgerskab eller ikke er statsborger i et land,

hvis borgere i medfør af Det europæiske økonomiske Fællesskabs regler har adgang til at erhverve landbrugsjord i Danmark.

33. § 18a affattes således:

»§ 18 a. En person kan erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom ved deling af fællesbo, ved arv fra ægtefælle eller ved hensiddent i uskiftet bo. Herudover kan en person erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom, hvis

- 1) erhvervelsen sker ved arv, eller hvis de øvrige medejere er erhververens ægtefælle, søskende eller beslægtede i ret op- og nedstigende linie,
- 2) mindst en af medejerne ejer en anpart på mindst $\frac{1}{5}$ af ejendommen og opfylder betingelserne for erhvervelse af en landbrugsejendom, jfr. §§ 16, 17 og 17 a, og
- 3) erhververen ikke efter erhvervelsen er ejer eller medejer af mere end 2 landbrugsejendomme, herunder jordbrugsbedrifter i udlandet.

Stk. 2. Bortset fra de i stk. 1 nævnte tilfælde kan to eller flere personer i forening erhverve adkomst på en landbrugsejendom, hvis

- 1) hver enkelt anpartshaver opfylder betingelserne i § 16, stk. 1, nr. 1 og 2,
- 2) ingen af anpartshaverne er ejer eller medejer af anden landbrugsejendom,
- 3) hver enkelt anpartshaver deltager i driften af ejendommen,
- 4) mindst $\frac{2}{3}$ af anpartshaverne opfylder kravene i § 16, stk. 1, nr. 6, eller hvis ejendommens areal ikke overstiger 30 ha, i § 16, stk. 2, nr. 2, og
- 5) hver enkelt anpartshaver inden 6 måneder efter erhvervelsen tager fast bopæl på ejendommen eller, såfremt antallet af boliger ikke gør dette muligt, højst 3 km fra ejendommen.

Stk. 3. Ejer en person, dennes ægtefælle eller børn under 18 år en anpart på $\frac{1}{5}$ eller derover af en landbrugsejendom eller $\frac{1}{5}$ eller derover af kapitalen i et selskab m.v., der ejer en landbrugsejendom, jfr. § 20, anses vedkommende for at være medejer af den pågældende landbrugsejendom.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1 og 2.«